

පන්සියපනස් ජාතක පොත ලියැවුණේ කුරුණෑගල රාජධානි සමයේ දී ය. එය බුදුන් වහන්සේගේ පූර්ව ඡන්ම පිළිබඳ කතා පුවත් සමූහයක් ලෙස සැලකේ. එයට මුල් වූ කතා ලියැවී ඇත්තේ පාලි භාෂාවෙනි. ජාතක පොතෙහි ඇතුළත් කතා සංඛ්‍යාව 547ක් වුව ද ආසන්න ම දහයේ ගුණාකාරය සලකා එය 550ක් සේ පිළිගන්නා බව ග්‍රන්ථ නාමයෙන් පෙනෙයි. ජාතක කතාවලට අනුව බෝසත්තුමා ලේන, මුව, ආදී සත්ත්ව කුලවල ද උපත ලබා ඇත. මෙම පාඩමේ එන නලපාන ජාතකයේ දී බෝසත්තුමා වඳුරු රජකු ලෙස දැක්වේ. සිය වානර සමූහයාගේ ජීවිත දිය රකුසකුගෙන් බේරා ගැනීමට එම වඳුරු රජතුමා ප්‍රඥාවන්තව කටයුතු කළ ආකාරය මෙම කතාවට පාදක වී ඇත.

තව ද එක් සමයෙක්හි දෙවි බඹුන් මුදුනෙහි කෙළනා පා පියුම් ඇති ලෝකස්වාමී වූ සර්වඥයන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙහි සැරිසරා ඇවිදිනා සේක් නලපාන නම් ගමට පැමිණ නලපාන පොකුණ සමීපයෙහි වූ වැටකේ වනයෙහි වසන සේක් බට දඬු අරහයා මේ ජාතකය වදාළ සේක.

එසමයෙහි හික්ෂුන් වහන්සේ නලපාන නම් පොකුණෙන් පැන් සනහා ඉදිකටු කුළා නිසා සාමණේරයන් වහන්සේ ලවා බට දඬු කප්පවා ගෙන්වා ගෙන ඒ සියලු බට දඬු ගැට නැතිව ඒකච්ඡද්‍රව දිගට ම සිදුරු නියාව දැක බුදුන් කරා ගොස් “ස්වාමීනී, අපි ඉදිකටු කුළා නිසා බට දඬු ගෙන්වූමිහ. ඒ බට දඬු මුල පටන් අග දක්වා දිගට ම සිදුරු ය. මේ කීමෙක්දැ”යි විචාලෝ ය. සර්වඥයන් වහන්සේ එබස් අසා “මහණෙනි, මේ මාගේ පුරාතනයෙහි අධිෂ්ඨානයෙකැ”යි වදාරා ඉකුත් වත් දක්වා වදාළ සේක.

යට ගිය දවස එවන ළැහැබ වල් වූයේ ය. එපොකුණෙහි එක් දිය රකුසෙක් පොකුණට බට මිනිසුන් කන්තේ ය. එසමයෙහි බෝධිසත්වයෝත් තිත් මුවකු සා මහතැනි වඳුරු රජ ව අසූ දහසක් පමණ වඳුරන් විසින් පිරිවරන ලදුව වඳුරු මුළු පරිහරණය කෙරෙමින් ඒ වනයෙහි වසන්නාහු ය. ඒ මහ බෝසතාණෝ වානර සමූහයාට අවවාද දෙන්නාහු “දරුවෙනි, මේ වනයෙහි විෂ වාක්ෂයෝත් අමනුෂ්‍යාධිගෘහීත වූ පුෂ්කරණිහුත් වෙති. එසේ හෙයින් තොපි හැම නොකෑ විරූ ඵලාඵලයෙක් කතොත් වේවයි නුපු විරූ පැනක් බොතොත් වේවයි මා විචාරා ම කව බොව”යි විධාන කලෝ ය. ඒ

වාතරයෝත් එබස් “යහපතැ”යි පිළිගෙන එක් දවසක් පෙර නොගිය විරු තැනකට ගොස් එතැන්හි දහවල් දෙවරු ඇවිද පැන් සොයන්නාහු, එක් පොකුණක් දැක පැන් නොබි ම බෝධිසත්වයන්ගේ ඊම බලා උන්නාහු ය. එකල්හි බෝධිසත්වයෝ අවුත් “කිමෙක් ද? දරුවෙනි, පැන් නොබොව් දැ”යි කිවු ය. වාතරයෝ කියන්නාහු “නුඹ වහන්සේ එන තෙක් බලා උනුම්හ”යි කිවු ය. බෝධිසත්වයෝ “දරුවෙනි, තොප කළ දේ යහපතැ”යි කියා පොකුණ සිසාරා ඇවිද පියවර පරීක්ෂා කරන්නාහු දියට බට පියවර ම දැක දියෙහි ගොඩ නැගී පියවරක් නොදැක “ඒකාන්තයෙන් මේ අමනුෂ්‍ය පරිගෘහිත වූ පොකුණක් වුව මැනව”යි දැන පැන් නොබි උන්නා වූ තොප විසින් කළ දැ ඉතා යහපත් වන්නේ ය. “මේ අමනුෂ්‍යාධිගෘහිත පොකුණෙකැ”යි කිවුය.

උදක රාක්ෂසයා ද ඒ වඳුරන් දියට නොබස්නාවුන් දැක නිල් වූ බඩ හා ධවල වූ මුඛ ඇති ව රත් වූ අකුල් තල, පතුල් තල ඇති ව හයංකර වේශයෙන් දිය දෙබෑ කොට නික්ම “කුමක් නිසා උනු ද? පොකුණට බැස පැන් බොව”යි කීය. එකල මහ බෝසතාණෝ ඕ හට කියන්නෝ “මේ පොකුණෙහි උපන් උදක රාක්ෂසයා නම් තෝ දැ”යි විචාලෝ ය. “එසේය මම ය” කී කල්හි “පොකුණට බටුවන් කන්ට ලැබෙන්නේ දැ”යි කිවු ය. “එසේ ය ලබමි, මම මීට බට යටත් පිරිසෙයින් පක්ෂීන් පටන් කිසි කෙනෙකුත් නොහරිමි. තොප හැම දෙනාත් කන්තෙමි වේ දැ”යි දිය රකුසු කීය. එබස් ඇසූ බෝධිසත්වයෝ “අපි තොප විසින් අප හැම දෙනා කැ නොදෙමිහ”යි කිවුය. “එසේ කල පැනුත් බොන්නෙව් දැ”යි දිය රකුසු කීය. “එසේ ය පැනුත් බොමිහ. තොප වසගයටත් නොපැමිණෙමිහ”යි කිවුය. “එසේ කල කෙසේ පැන් බොව් දැ”යි උදක රාක්ෂසයා කී කල්හි “කිමෙක් ද? තෝ බැස පැන් බොති යි සිතන්නෙහි දැ”යි බෝධිසත්වයෝ කියා “අපි හැම අසු දහසක් පමණ වඳුරෝ පොකුණට නොබැස ම එකී එකී බට දණ්ඩක් ගෙන ඇඹුල් දණ්ඩෙන් පැන් බොන්නවුන් මෙන් තාගේ පොකුණෙන් පැන් බොමිහ. එසේ කල්හි තොපි අප හැම දෙනා කන්ට අසමත් වන්නෙහි වේ දැ”යි කිවු ය. මෙසේ කියා මහ බෝසතාණෝ එක් බට දණ්ඩක් ගෙන්වා හැර ගෙන පාරමී ධර්මයන් ආවර්ජනා කෙරෙමින් සත්‍යක්‍රියා කොට මුඛයෙන් පිඹුපුහ. බට දණ්ඩ ඇතුළෙන් කිසි ම ගැටයක් නැති ව මුල සිට අග දක්වා හැම තැන සිදුරු විය. මෙම ක්‍රමයෙන් අනිකුත් බට දඬු ගෙන්වා පිඹු දුන්නේ ය. තව ද මෙසේ කල්හි පිඹු නිම වන්නට නොපිළිවන්ය යි කියා බෝධිසත්වයෝ මේ පොකුණ වට කොට හටගත් සියලු බට දඬු ඒකච්ඡද වේව” ය කියා අධිෂ්ඨාන කලෝ ය.

බෝධිසත්වවරයන්ගේ කුසල් මහත් බැවින් සිත දෙය සමාද්ධි වන්නේ ය. එසේ හෙයින් එතැන් පටන් ඒ පොකුණ වට කොට සියලු ම බට දඬු ඒකච්ඡද

විය. ඒකරන්ධු විය. මේ කල්පයෙහි කල්පස්ථායීක වූ ප්‍රාතිහාර්ය සතරෙක් වන්නේ ය. ඒ සතර කවරේ ද? යත්, වන්දයාගේ ශශ ලාඤ්ඡනය මේ කල්පය මුළුලෙහි ගින්නෙන් නොදවන්නේ ය. සටිකාර නම් කුම්භකාරයාගේ ගෙය පිහිටි තැන් සියලු මේ කප නොතෙමී තිබෙන්නේ ය. මේ පොකුණ පිරිවරා සිටි සියලු බට දඬු මේ කප මුළුලෙහි ඒකරන්ධු ව තිබෙන්නේ යයි මෙසේ කල්පස්ථායී වූ ප්‍රාතිහාර්ය සතරෙක් වන්නේ ය. බෝධිසත්වයෝ මෙසේ අධිෂ්ඨාන කොට එක බට දණ්ඩක් ගෙන උන්නාහු ය. ඒ අසුදහසක් පමණ වානරයෝත් එකී එකී බට දණ්ඩක් ගෙන පොකුණ පිරිවරා උන්නාහු ය. ඔහු හැම දෙනාත් බෝධිසත්වයන් බට දණ්ඩෙන් උරා පැන් බොන්නට පටන් ගත් කල්හි හැම දෙන ම ගොඩ හිඳ බට දණ්ඩෙන් උරා පැන් පූවාහු ය. මෙසේ ඔවුන් හැම දෙනා පැන් පූ කල්හි උදක රාක්ෂසයා කිසිවක් නොලැබ නොසතුටු වූ සිත් ඇති ව තමා වසන්නා වූ ස්ථානයට ම ගියේය. බෝධිසත්වයෝත් සහපිරිවරින් වලට ම වන්නාහුය. ශාස්තෘ වූ සමායක් සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ "මහණෙනි, මේ බට දඬු සිදුරු වීම මාගේ ම පුරාතන අධිෂ්ඨානයෙකැ"යි මේ ධර්ම දේශනාව ගෙන හැර දක්වා වදාරා පූර්වාපර සන්ධි ගළපා මේ නලපාන ජාතකය නිමවා වදාළ සේක.

අරුත් පැහැදිලි කිරීම

අතුල් තල	-	අල්ල
අමනුෂ්‍යාධිගාහිත	-	අමනුෂ්‍යයන් අරක් ගත්
ආචර්ජනා කෙරෙමින්-		මෙනෙහි කරමින්
ඇඹුල්	-	සුදු මහනෙල්
ඉදිකටු කුළා	-	ඉදිකටු දමන කොපුව
උදක රාක්ෂසයා	-	දිය රකුසා
ඒකච්ඡද	-	එක් සිදුරක් ඇති
ඒකරන්ධු	-	එක් සිදුරක් ඇති
ඒකාන්තයෙන්	-	නිසැකයෙන්, නිශ්චිත ව
කල්පස්ථායීක	-	කල්පයක් පවතින
කළ සේ	-	කළ ආකාරය
කෙළෙනා	-	ක්‍රීඩා කරන්නා වූ
දණ්ඩෙන්	-	(මල්) නටුවෙන්
දනව්ව	-	රාජ්‍යයක ජනාවාස වූ විශාල ප්‍රදේශය
ධවල	-	සුදු

නියාව	-	බව
නිසා	-	පිණිස
නොකෑ විරූ	-	පෙර නොකන ලද
නොගිය විරූ	-	පෙර නොයන ලද
නොපූ විරූ	-	පෙර නොබොන ලද
පරිගෘහිත	-	අරක්ගත්
පාපියුම්	-	පාද නමැති නෙළුම් මල්
පිරිවරා	-	වටා රැස් වී
පුෂ්කරණිහු	-	පොකුණු
පූර්වාපර සන්ධි ගලපා	-	කතාවක ආරම්භයේ සහ අවසානයේ සම්බන්ධය ගෙනහැර දක්වා
ප්‍රාතිහාර්ය	-	හාස්කම/මනුෂ්‍යත්වය ඉක්මවූ පුදුම සහගත සිදුවීම
ඵලාඵලයෙක්	-	ලොකු කුඩා ගෙඩි වර්ග
(පොකුණට) බට	-	(පොකුණට) බැස්සා වූ
බටුවන්	-	බැස්ස අය
බඹුන්	-	බුහුමයන්
බෝසතාණන්	-	බුද්ධත්වය පිණිස පෙරුම් පුරන්නන්
මුවකු සා	-	මුවකු තරම්
යටත් පිරිසෙයින්	-	අඩු ම වශයෙන්
ලෝකස්වාමී	-	ලොවට නායක වූ එනම් බුදුරජාණන් වහන්සේ
වඳුරු මුළු	-	වඳුරු රංචුව
වලට	-	කැලෑවට
වල් වූයේය	-	කැලෑවක් බවට පත් විය
වසගයට	-	යටතට
සත්‍ය ක්‍රියා	-	තමාගේ සත්‍ය වූ ගුණයක් සලකා එම සත්‍යයේ බලයෙන් තමාගේ අදහස ඉටුවේවා යි කරන අධිෂ්ඨානය
සමෘධි වන්තේය	-	සාර්ථක වන්තේය, සඵල වන්තේය

සර්වඥ	-	ලොව සියල්ල දත් උත්තමයා; එනම් බුදුරජාණන් වහන්සේ
සහපිරිවරින්	-	පිරිවර සහිත ව
සිසාරා	-	වටයක් ගමන් කර
ගූ ලාඤ්ඡනය	-	භාවාගේ සලකුණ
වනය	-	කැලය

අවබෝධය

පාඩම කියවා පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු ලියන්න.

1. වදුරු රංචුව ඔවුන්ට හමු වූ පොකුණෙන් පැන් නොබිච්චේ ඇයි?
2. වදුරු නායකයාගේ පරීක්ෂාවට අනුව ඒ පොකුණ කෙබඳු පොකුණක් ද?
3. උදක රාක්ෂසයාගේ ස්වභාවය ලියන්න.
4. වදුරු පිරිස පොකුණට නොබැස පැන් බිච්චේ කෙසේ ද?
5. වදුරන් පොකුණට නොබැසීම නිසා උදක රාක්ෂසයා කළේ කුමක් ද?
6. නලපාන ජාතක කතාවෙන් ගත හැකි ආදර්ශය කුමක් ද?

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. සුදුසු පිළිතුරු යොදා හිස්තැන් පුරවන්න.

- i. බුදුරජාණන් වහන්සේ නලපාන ගමට වැඩම කර නලපාන පොකුණ සමීපයෙහි වූ වාසය කරන අවස්ථාවේ අරභයා නලපාන ජාතකය දේශනා කළහ.
- ii. හික්ෂුන් වහන්සේ නලපාන නම් පොකුණෙන් පැන් සනහා සඳහා ලවා බට දඬු කප්පවා ගෙන්වා ගත්හ.
- iii. ඒ කාලයෙහි බෝධිසත්වයෝ තිත් මුවකු තරම් මහත ඇති වදුරු රජකු ව පමණ වදුරන් පිරිවරා ගෙන වාසය කළෝ ය.
- iv. මහ බෝසතාණෝ එක් බට දණ්ඩක් ගෙන්වා ගෙන ආවර්ජනා කරමින් කොට මුඛයෙන් පිඹීම නිසා සියලු බට දඬු විය.

2. පහත සඳහන් ප්‍රකාශ කා විසින්, කා හට, කියන ලද දැයි ලියන්න.

- i. "මහණෙනි, මේ මාගේ පුරාතනයෙහි අධිෂ්ඨානයකැ"
- ii. "කීමෙක් ද දරුවෙහි, පැන් නොබොව් ද?"
- iii. "එසේ ය, පැනුත් බොම්භ. තොප වසගයටත් නොපැමිණෙමිභ"

3. පහත සඳහන් ප්‍රකාශ ඔබේ වචනයෙන් ලියන්න.

- i. "ස්වාමීනී, අපි ඉදිකටු කුළා නිසා බට දඬු ගෙන්වූමිභ"
- ii. "දරුවෙහි, මේ වනයෙහි විෂ වාක්ෂයෝත් අමනුෂ්‍යාධිගෘහිත වූ පුෂ්කරණ්ඩුත් වෙත්..."
- iii. "ඒකාන්තයෙන් මේ අමනුෂ්‍ය පරිගෘහිත වූ පොකුණක් වුව මැනව"
- iv. "බෝධිසත්වවරයන්ගේ කුසල් මහත් බැවින් සිතු දෙය සමෘද්ධ වන්නේ ය.
- v. "මේ කල්පයෙහි කල්පස්ථායී වූ ප්‍රාතිභාර්ය සතරෙක් වන්නේ ය."

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

- 1. මෙම පාඨම නිවැරදි උච්චාරණය සහිත ව ශ්‍රැති ගෝචර ශෛලියෙන් පන්තිය ඉදිරියේ හඬ නඟා කියවන්න.
- 2 පහත සඳහන් වන්නේ 'නරිබැනා' නාට්‍යයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි. එය නාට්‍යානුසාරයෙන් කියවන්න.

(නරි ගෙදර ගම දුව හඬමින් සිටී. නරියා ඇය සනසන්න වැයම් කරයි.)

නරියා: දැන් ඉතින් ඔහොම කනගාටුවෙන් ඉන්න එපා. මොකක් ද ඉතින් කනගාටුවෙන් ඉන්න තියෙන හේතුව. සත්තු උණාට අපිත් දන්නව දීග කන හැටි. (ගම දුව වැලපෙන සැටි බලා) ඉතින් ඕකට ඔය හැටි කැගහන්න ඕනැයැ. අදනෙ අම්මල එන දවස. දුවගෙ දැවැද්දත් අරං එනව කිව්වෙ.

(මේ අතර නෑගං පැමිණි අය පිටත සිට)

නරි බැනෝ මේ අහන්න
 දැවැද්දත් අරං මෙන්න
 අපි ආවා දූ බලන්න
 ගෙට එන්නට දොර අරින්න

(දෙමවුපියන් පැමිණ හඬ ගාන ශබ්දය ඇසුණ නරියා ප්‍රීතියෙන් ඒ බව ගම දුවට පවසයි.)

නරියා : ඉතිං සැනසෙන්න
 හොදින් පුළුවන්නෙ
 දෙමව්පියො දෙන්න
 ඇවිත් අර ඉන්නෙ
 මෙතෙක් උඩ පැන්නෙ
 ගමින් එනකන්නෙ
 හුඟක් දැවැද්ද
 ගෙනත් ඇති වෙන්නැ
 ගොඩක් බඩු මුට්ටු
 ගෙනත් ඇති වෙන්නැ
 හොදින් කලරින්න
 ඉතින් පුළුවන් නෙ

ගම දුව : (කලබල වී හිස ඔසවා)
 මොකක් ද කිව්වෙ?
 ගමිං ඇවිදිල්ල!

නරියා : ගමිං ඇවිදිල්ල
 ගමිං ඇවිදිල්ල
 කැවුම් කෙහෙලුන් බො
 අරං ඇවිදිල්ල
 ඉතිං නැගිටින්න
 දෙ ඇස් පිහගන්න
 හොදින් හැරහෙන්න
 ගිහිං දොරරින්න
 දෙමව්පියො දෙන්න
 හොදින් පිළිගන්න

(ගම දුව විගස නැගිට ලකලැහැස්ති වී ගොස් දොර අරියි. ගමරාල, ගම මහගෙ සහ කපුරාල ඇතුළු වෙති. ගමරාලගේ හිස මත කැවුම් පෙට්ටියක් වෙයි.)

නරියා : බලං අපි උන්නෙ
 එහෙං එනකන් නෙ
 මෙහෙං ඉඳ ගන්න
 මෙහෙං ඉඳගන්න
 (සියල්ලෝ ම වාඩි වෙති)
 (ගම දුවට)

නරියා : බුලත් විට කන්න
 ගිහින් ගෙන එන්න
 (ගම දුව පිට වෙයි)
 බලං අපි උන්නෙ
 එහෙං එනකන් නෙ
 මෙහෙං ඉදගන්න
 මෙහෙං ඉද ගන්න
 (සියල්ලෝ ම වාඩි වෙති)
 (ගම දුවට)

නරි බැනා : බුලත් විට කන්න
 ගිහින් ගෙන එන්න
 (ගම දුව පිට වෙයි)
 (ගම මහගෙට)
 වැඩක් කර ගන්න
 උදව්වට ගන්න
 කෙනෙක් අරගන්න
 තමයි මම ඉන්නෙ
 (ගම දුව ගෙනා ඉලක්කටුව ගම මහගෙට පිළිගන්වමින්)

ගම මහගෙ : බුලත් හැපියැක් ද
 කොටන්ඩ ද නැන්දෙ
 කමක් නැහැ බැනො
 හපන්නට හැක්කි
 (ගම මහගෙ ඉලක්කටුව ගනියි. නරියා ගමරාල වෙත යයි.)

නරියා : සුරැට්ටු ද බොන්නෙ
ගමරාල : බුලත් ම ද කන්නෙ
 හෙනං ගෙන එන්න
 සුරැට්ටුව බොන්න

(නරියා ගම මහගෙගෙන් ඉලක්කටුව ගෙන එය කපුරාලට පිළිගන්වයි. කපුරාල දාඩිය පිඹියි.)

නරියා : පයිං ඇවිදිල්ල
 මහන්සි ද මන්ද

කපුරාල : ගොඩින් පැන ගත්ත
 හුඟක් ළඟ හින්ද

නරියා : (සුරැට්ටුව ගෙන ඒමට පිටත් වී නැවත හැරී)

මෙහෙත් හරි වැස්ස
 එහෙත් හෙම වෙන්නැ
 සියල්ල : අපොයි හරි වැස්ස
 වෙලත් උකුරන්න
 (නරියා සුරැට්ටුවක් ගෙනවිත් ගමරාලට දෙයි.)

මහප්‍රාණ අක්ෂර

පහත සඳහන් වචන නිවැරදි ව උච්චාරණය කරන්න.

(අ)		(ආ)	
ක	කකරගම	බ	සංබ
ග	ගංගාව	ස	සංසයා
ව	වරිතය	ජ	ජන්දය
ජ	ජනතාව	කු	කුඩාන
ට	ටකරම	ධ	පීඨය
ඩ	කඩය	ඪ	ආරුඪි
ත	තරගය	ඵ	ස්ඵාන
ද	දහවල්	ධ	ධර්මය
ප	පහන	ඵ	ප්‍රතිඵලය
බ	බදුල්ල	හ	හයානක

‘අ’ තීරයේ ඇති වචනවල යටින් ඉරි ඇදී අකුරු උච්චාරණයේ දී සහ ‘ආ’ තීරයේ ඇති වචනවල යටින් ඉරි ඇදී අකුරු උච්චාරණයේ දී යම් වෙනසක් හඳුනා ගත හැකි දැයි බලන්න.

‘අ’ තීරයේ අකුරු උච්චාරණය කරනවාට වඩා වැඩි හඬකින් ‘ආ’ තීරයේ අකුරු උච්චාරණය කෙරෙන බව අවබෝධ කර ගත හැකි ය. එසේ වඩා වැඩි හඬකින් උච්චාරණය කෙරෙන අකුරු ‘මහප්‍රාණ අකුරු’ ලෙසත් මහප්‍රාණ අකුරු ශබ්ද කෙරෙනවාට වඩා අඩු හඬින් ශබ්ද කෙරෙන අකුරු ‘අල්පප්‍රාණ අකුරු’ ලෙසත් හැඳින්වේ.

1. පාඩමේ සඳහන් වන මහාප්‍රාණ අකුරු සහිත වචන සියල්ල ලැයිස්තුගත කරන්න.
2. සුදුසු අක්ෂර යොදා හිස්තැන් පුරවන්න.

සං.....ව (කායා/බයා)ත්තාරාමය (කෙ/බෙ)
.....නකය (ග/ඝ)	උද්යෝ.....ය (ග/ඝ)
.....යා රූපය (වා/ඡා)	පරිච්.....දය (චේ/ඡේ)
වජ්..... පුත්තක (ජ්/ක්කි)	ගිජ්.....කුඨ (ජ්/ක්ක)
ගු..... (ඬ/ඪ)	කු.....ය (ඬ/ඪ)
ස්.....වර (තා/ථා)	ප්‍ර.....පත්තිය (ති/ථි)
අවබෝ.....ය (ද/ධ)ක්ෂිණ (ද/ධ)
පුෂ්.....ය (ප/ඵ)	වර්ග.....ලය (ප/ඵ)

සඤ්ඤක අක්ෂර

පහත සඳහන් වචන නිවැරදි ව උච්චාරණය කරන්න.

(අ)		(ආ)
ග	අග -	ග
ඬ	අඬ -	ඬ
ද	අද -	ද
ඹ	අඹ -	ඹ

‘අ’ තීරයේ වචනවල යටින් ඉරි ඇඳි අකුරු උච්චාරණයේ දී සහ ‘ආ’ තීරයේ ඇති වචනවල යටින් ඉරි ඇඳි අකුරු උච්චාරණයේ දී යම් වෙනසක් හඳුනා ගත හැකි දැයි බලන්න.
 සිංහල ලේඛනයේ හමු වන ග ජ ඬ ද ඹ යන අකුරු පහ සඤ්ඤක අකුරු වෙයි.

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

1. පාඩමෙහි සඳහන් වන සඤ්ඤක අක්ෂර සහිත වචන පහ බැගින් සොයා අභ්‍යාස පොතේ ලියන්න.
2. ග, ඬ, ද, ඹ යන සඤ්ඤක අක්ෂරවලට විවිධ පිල්ලම් එකතු වී සෑදෙන වචන දෙක බැගින් සොයා අභ්‍යාස පොතේ ලියන්න.

